

Publicerad 2017-02-18 15:16 av juanita

Städer och sånt

Madrid

Det var en markis som bodde där
i våningen på Plaza Espana mitt i Madrids
bultande pulserande hjärta.

Vid en esplanad inkapslad i en tid som andades löv
rustning, ornament och små små berlocker
att fästa vid örsnibbarna.

Det fanns en boudoir i pudrat rosa
att sitta i och att göras iordning i
inför aftonens menuett eller vals
i en sal med bonat golv
och som glimmade och gnistrade
i kristallkronors sken.

Ja, vi känner alla igen det,
den tid som filmats om och om igen.
Anna Karenia. Marquez de Cirralba.
De var fler, många fler
som smörjde kråset
men som ändå var som vi, små och obetydliga
rädda, nu döda
då vid liv i en annan tid.

Madrid andas i mitt öra och visar mig
att jag bär på en storhet.
Ornamenterad hunger stadd i förvandling
vid det stora polerade bordet med plats för sexton.
Små, små höghalsade skålar till bredden fyllda
med vindruvor och färska fikon
och stora glas i kristall.
Servering från höger av avmätta kypare
i livré med blanka detaljer och gnistrande knappar.

Och sovrummet med plats för två små människor.
En bädd i järn och mörkbrunt trä.
Och tavelramar, snoddar, draperier
doft av talk och gamla parfymer.

Jag hör ett skratt, flera glada skratt
i de instängda rummen med de mörka möblerna
och de hårda rustningarna
och pistolerna med mynningen mot hjärtat.

Och de klingande skratten genljuder ännu
genom våningens skumma timme.
De förföljer oss och draperar oss
och besjälar oss
och för oss ut ur mörkret nedför esplanadens
solbestänkta gata.

2017 02 16

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren juanita med Poeter.se id #35483 innehar upphovsrätten